DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 21sten NOVEMBER, 1829. N. 48

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

COLUMBIA.

In eene Courant van Caracas van den 7den dezer vinden wy eene depeche van den kolonel Francisco Urdaneta, gedagteekend 21sten September wegens eenen opstand door Generaal Cordova in de stad Medellin, tusschen den 11den en 12den September verwekt. Generaal Cordova had slechts omtrent 80 man voetvolk en ruitery met zich, doch berekende byval te zullen krygen by het volk van Cauca, Popayan en zelfs in Bogota. Wy laten hier volgen de Proclamatie van dien Generaal, waaruit men zal bemerken, de voorgewende beweegredenen tot deze revolutie.

PROCLAMATIE VAN GENERAAL CORDOVA.

Antioquiers!—Myne onverwachte aankomst in deze provintie en de voorafgegane omstandigheden hebben U verontrust. In deze wereld wordt niets belangryks uitgevoerd door een gerust leven. Ten gevolge van myne Republiekeinsche grondbeginzelen en uit liefde tot de vryheid, en gevolgelyk wanhopig wegens het gedrag en de inzigten van Generaal Bolivar, die de gansche Republiek onderdrukt, heb ik sints lang besloten my aan het hoofd van ware vaderlanders en vryheidlievenden te stellen ten einde zyne heerschzuchtige inzigten te verydelen en aan het volk deszelfs verlorene vryheid weder te geven.—Alles had ik reeds voorzien en beschikt, toen een opperhoofd, denkende pligtmatig te handelen, het volk in deze stad tegen my onder wapens bragt, hetgeen niets anders uitgerigt heeft dan my uit de bezwarenissen te helpen, welke anders de schielyke overgang der slaafsche geruste onderwerping tot de vryheid natuurlyker wyze zoude veroorzaakt hebben. Dus vind ik my reeds in den toestand waarin ik gewenscht heb my te bevinden, ten einde een begin te maken met het groote werk der herstelling van onze vryheid.

Sedert gisteren heeft men het gouvernement van Generaal Bolivar afgezworen; onverwyld zal zulks door eene plegtige akte en de gebruikelyke plegtigheden in de steden en kantons gedaan worden. Het in deze provintie ontvonkte vuur der vryheid zal, gelyk aan de electriciteit, zich tot Pasto mededeelen, van waar het zich door de gansche Republiek zal verspreiden, want ditzelfde vuur brandt in de borst van alle weldenkende Columbianen.

In een manifest, hetwelk in de redaktie is, zal ik aan de wereld de beweeggronden en het oogmerk van myne handelingen voorstellen, alschoon zy welbekend zyn, zal ik ze in geregelde order opgeven; en dit is niets anders, dan om ons te doen verkrygen de konstitutie en de wetten, onze grondbeginzelen, waarborgen, regten en vryheden. Myne medeburgers! bemint gy deze dingen? Hiervan ben ik overtuigd en mag op U rekenen. De organisatie van het gouvernement der departementen en provintien en de administratie van 'slands inkomsten, zullen zonder eenige verandering op denzelfden voet blyven, met uitzondering der verplaatsing van eenige beambten, die aan onze verrigtingen hinderlyk zouden kunnen zyn. De verandering in het stelsel der regering behoort uitsluitelyk aan de souvereiniteit in derzelver nationale vertegenwoordiging. Ik ben niet meer dan een soldaat verdediger der maatschappelyke regten en die van den mensch.

Antioquiers! Leve de konstitutie van Cucuta, leve de vryheid.

Medellin, den 14den Sept. 1829.

De Generaal JOSE MARIA CORDOVA.

Ten overvloede heeft Generaal Cordova aan den Bisschop van Antioquia doen schryven, om in al de provintien het gezag en het gouvernement van Bolivar aftezweren, zoo mede dat van den raad van Ministers welke in zynen naam te Bogota regeert, op dat de wettige konstitutie van de Republiek in werking moge gebragt worden; tot welke einden op den 14den September, al de gezaghebbenden, beampten en voorname inwoners van deze stad, byeen zouden geroepen worden, op dat hy zyne gevoelens ten opzigte van deze onderneming aan den dag moge leggen, en deze akte met de gewone plegtigheid bekend gemaakt worden.

De Bisschop heeft hierop geantwoord; dat hy door eene lange ondervinding de noodlottige gevolgen van zoodanige ondernemingen ervaren heeft; dat hy in het verloopene jaar in deze zelfde hoofdstad den eed van getrouwheid aan het tegenwoordige gouvernement heeft afgelegd; dat hy dit gouvernement billykt, aangezien het de Republiek voor een' zekeren ondergang heeft behoed; en dat hy bovendien gewigtige betrekkingen heeft met de Heilige Stoel, zoo dat hy om al deze redenen, zich liever aan het welzyn van het volk zoude willen opofferen dan hierin toetestemmen; en voor en aleer hy zich aan deze akte zoude onderwerpen, zoude hy zynen post afleggen en zich naar de hoofdstad begeven.

UITTREKSELS UIT NIEUW YORKSCHE COURANTEN.

Nieuw York, Oct. 14.

Met de aankomst van de Sandwich pakket vernemen wy dat twee dagen vóór haar vertrek uit Lissabon, omtrent zeventig personen uit de gevangenis in vryheid gesteld zyn. Dit bewyst dat de dwingeland Don Miguel eindelyk ingezien heeft de dwaasheid en nutteloosheid om zyne bloeddorstige loopbaan verder in te volgen. Een kannonnik van Villa Vicosa is in de gevangenis van Limoeiro overleden.

Batavia.—Er zyn berigten uit Batavia ontvangen loopende van den 16den April tot den 9den Mei. Omtrent het midden van April zyn de vyandelykheden in Java begonnen, aangezien de onderhandelingen met de insurgenten afgebroken waren. Ingevolge officiele berigten tot met den 7den Mei heeft er geen gevecht van belang plaats gehad. Private brieven echter melden dat er een zwaar gevecht met de insurgenten had plaats gehad, waarin de Nederlandsche troepen de volkomene overwinning behaald hebben. Een der hevigste gevechten viel voor op den 18den April, toen een der vyands kolonnen bestaande uit zes honderd man, den luitenant kolonel Ledel in de nabyheid van Sentolo aanviel. De aanval was zeer onstuimig, maar de vyand werd ten lasten met gevelde bajonetten op den loop gezet.

(Uit de Londensche Courier.)

De *Algemeine Zeitung* van den 29sten Augustus heeft berigten uit Konstantinopel tot met den 6den dezer maand aangebragt, welke bevestigen al hetgeen wy vroeger gemeld hebben ten opzigte des angsts en der verwarring waarin het volk zich bevond en wegens de verandering, welke in de denkwyze van den Sultan plaats had.

Het schynt dat behalve de aankomst der voortgetrokkene posten van Generaal Diebitsch te Kirkikelissa, een Russisch korps te Iniada, tachtig mylen van de hoofdstad was geland; en de daardoor verwekte vrees was zoo groot, dat het leven van den Sultan in gevaar zoude geweest zyn, had hy niet verklaard bereidwillig te zyn "alles te doen hetgeen zoude kunnen strekken om den vrede te herstellen en aan het volk genoegen te geven."

Als eene voorbereidende stap heeft hy het traktaat van Londen van den 6den July 1827 aangenomen en tevens het Protocol van den 22sten der laatstledene maand Maart, waarby de grensscheidingen van Griekenland bepaald wordt zich uittestrekken van de Morea tot het vasteland en eindigen aan de eene zyde tot by de Golf van Volo en aan de andere zyde tot by de Golf van Arta, insluitende het gansche gedeelte dat voormaals het eigenlyke oude Griekenland uitgemaakt had.

Ten opzigte van Rusland zoude de Sultan toegestemd hebben om hare vlag den vryen doortogt van de Bosphorus te verlenen en voorgesteld hebben om op den grond der Conventie van Akerman te onderhandelen, mits dat de onderhandelingen te Konstantinopel zouden voortgezet worden. Dit voorstel is niet dwaas, waarschynelyk begrypt hy, dat de tegenwoordigheid der ambassadeurs van de verbondene mogenheden veel in zyne belangen zoude mede werken.

Sedert dat dit besluit is ruchtbaar geworden zyn de inwoners van de hoofdstad rustiger, doch groote onrust heerscht in al de provintien waar de aanhangers van de Janitzaren dagelyks stouter worden, en niet alleen alle pogingen welke aangewend worden tot het ligten van troepen verydelen, maar zy verwekken gedurig de vrees voor binnenlandsche onlusten, waardoor het gevaar van buitenlandsche aanvallers vermeerderd wordt.

Men wist niets van het Turksche leger; en de troepen welke gezonden waren naar Adrianopel om zich met hetzelve te vereenigen, zyn terug gekeerd in de legerplaats van Ejub in het front van Konstantinopel, waar slechts 15,000 man geposteerd waren. Dezelve schrik welke het volk der Europesche provintien deed onderwerpen aan de Russen waar zy zich vertoonden, heeft zich algemeenlyk in Asie verspreid, in welke plaats het onmogelyk is rekruten in het garnisoen te brengen, ten zy gebonden op de kameelen. De toestand van de Porte is daarom juist afgeschetst als een waaruit de vrede alleen haar kan helpen, en de verandering in het gedrag van den Sultan doet ons gelooven dat vrede spoedig zal gesloten worden.

October 27.

(Uit Parysche nieuwspapieren tot den 30 September.)

TURKYE.

Een brief uit Weenen van den 18den September meldt dat de onderhandelingen afgebroken zyn en dat de Russen op de hoofdstad aanrukken. Dit is niet zeer waarschynelyk.

De voortgetrokkene posten van de Russen zyn te Czurly, 15 mylen van Konstantinopel. Het hoofd kwartier is te Adrianopel. Generaal Diebitsch heeft den 14den September bepaald als den dag waarop het traktaat moet gesloten worden. Het leger is in gereedheid om optetrekken indien de Sultan tegen dien tyd tot geen besluit kome. De voorwaarden van den Russischen bevelhebber zyn aan de Porte

alleen bekend; zy zyn niet kenbaar gemaakt aan de vreemde Ambassadeurs. Ingevolge de laatste berigten bevond de Sultan zich te Ramis Tchiflik; de Muzelmannen hadden bevel ontvangen om hunne wapens niet neder te leggen. De Russen hebben Karabourno aan de Zwarte Zee in bezit genomen, en men zegt dat de gebergten welke zich naar de zee van Marmora uitstrekken met hunne troepen bezet zyn. De Sultan heeft een groot aantal misnoegden gestraft, waaronder zich bevindt de bevelhebber der kasteelen van de Bosphorus. Er zyn krygsbewegingen gedaan aan den linker oever van den Donau, waardoor men veronderstelt dat Rudschuk en Schoumla aangevallen zullen worden. Het berigt der bezetting van Rodosto door Generaal Roth wordt niet bevestigd.

Met opzigt tot het berigt dat de vyandelykheden weder een aanvang genomen hebben meldt *Galignani* van den 28sten Sept. het volgende:

"Verleden Zaterdag liep het gerucht dat de vyandelykheden op den 8sten Sept. hernieuwd waren tusschen de Russen en de Turken en dat de keizerlyke krygsmagt op den 15den onder de muren van Konstantinopel zoude aankomen.

"Men berigtte dat de onderhandelingen afgebroken waren om dat eenige der voortgetrokkene posten van de Russen omgebragt zyn geworden door de Turken en dat het ophouden van den wapenstilstand niet eens bekend gemaakt was door den Russischen bevelhebber, toen de vyandelykheden hernieuw werden.

"Men voegt hierby dat eenige der hotels van de Ambassadeurs te Konstantinopel geplunderd en dat sommige der Franken vermoord zyn geworden en dat er troepen geland waren van verscheidene Engelsche en Fransche schepen met oogmerk om de rust te herstellen, maar dat derzelver tegenwoordigheid slechts gestrekt had, om de woede der Muzelmannen nog meer te verbitteren, zoo dat men verwachtte dat een verschrikkelyk schouwspel de uitkomst zal zyn."

Een brief uit Berlyn meldt dat Generaal Diebitsch naar de vredes voorwaarden van de Porte luistert, slechts om tyd te winnen, aangezien hy met een leger van 70,000 man zich onder de muren van Konstantinopel niet durft te wagen. Onder den schyn van matigheid zal hy verbeiden tot dat Schoumla ingenomen worde en de belegerende Russische troepen zich by de zyne zullen vervoegd hebben. Hy zal een korps van observatie in de valley van Heber achter laten en dan met 120,000 man op Konstantinopel aanrukken; de inneming van welke plaats, zal in het schoonste jaargety plaats hebben, welke in dat land is de maand October.

Naar luid der Augsburgsche Gazette heeft de Sultan in de volgende bewoordingen geantwoord aan de genen die hem zeiden dat de hoofdstad gevaar loopt door de Russen ingenomen te worden. "Zyn byna alle hoofdsteden van Europa niet bezet geworden door vyandelyke troepen? Ik zal den oorlog voeren zoo lang ik een soldaat heb, liever dan my te onderwerpen aan eenen schandelyken vrede."

De *Neuremburgsche Correspondent* deelt het volgende mede onder de dagteekening van Weenen den 16den September:

"De post van Konstantinopel welke gisteren alhier is aangekomen, brengt brieven mede tot den 1sten Sept. Aangezien de berigten ontvangen by expres uit Adrianopel en die by de koerier uit Odessa gunstig zyn ten opzigte van den vrede, heeft er in de pryzen der fondsen eene verhooging plaats gehad.

Ingevolge de berigten uit Adrianopel is er een wapenstilstand van 10 dagen gesloten, ten einde den Sultan tyd te geven om de door den Generaal Diebitsch voorgestelde voorwaarden, welke reeds door de kommissarissen aangenomen zyn, natezien. Er bestaat geen twyfel dat het traktaat door den Sultan zal bekrachtigd worden, aangezien hy geene genoegzame krygsmagt onder zyne beschikking heeft om den voortgang der Russen tegen te gaan. De toestand van Mahmoud is zeer wanhopend, want het in zyne domeinen heerschende misnoegen, helpt magtig de krygsverrigtingen der Russen; en het leven van dien vorst wordt bedreigd door eene magtige party, die ex-Janitzaren aan haar hoofd heeft."

Een private brief uit Weenen schryft toe de volgende uitdrukkingen aan Prins Metternich:

"Indien alles wat Rusland vordert mogt ingewilligd worden, zoo ver zal de oorlog zyn om ten einde gebragt te worden, dat de krygstoebereidselen er by zullen gemaakt worden; de vyandelykheden zullen in een ander tydstip met grootere verbittering dan ooit begonnen en van het oosten door geheel Europa verspreid worden.—Aan den anderen kant indien door tydwinnen Generaal Diebitsch en zyn leger in de velden van Adrianopel konden opgehouden worden, zal Konstantinopel gered zyn.—Wy zullen onze zaak gewonnen hebben; het jaargety zal den oorlog voor de Turken voeren en wy zullen hen helpen."

Men berigt dat deze woorden gebezigd zyn door den Prins op een *diplomatiek soirée;* maar Metternich is niet de man.

Parys, Sept. 29.—Gisteren meldden wy dat er een gerucht liep wegens het hervangen der vyandelykheden tusschen de Russen en de Turken. Dit gerucht schynt bevestigd te worden door eenen commercielen brief gedagteekend Weenen den 18 September, waarvan het volgende een uittreksel is:—

"Heden by het openen van de Beurs waren de bank aktien op 1193, maar zy vielen eensklaps op 1190. Deze daling is toeteschryven aan de tyding wegens het opbreken der onderhandelingen, het bestaan van ernstige onlusten in Konstantinopel en den optogt der Russische krygsmagt tegen de hoofdstad."

De Duitsche nieuwsbladen behelzen de volgende berigten uit Konstantinopel van den 29sten Augustus:—

"De hoofdstad werd met een verschrikkelyk onheil bedreigd, hetwelk is afgekeerd geworden door het in hechtenis nemen en executeren van een groot getal misnoegden, waaronder zich de bevelhebber der kasteelen van de Bosphorus bevond. De Kapitein Pacha verdient de hoogste lof, door zyn onverschrokken besluit om dien officier, een der doldristigste aanhangers van de Janitzaren ter dood te laten brengen.—In de Turksche hoofdstad is men geheel onwetend wegens het standpunt der Russen, maar het is zeker dat de bergen welke zich naar de zee van Marmora uitstrekken overdekt zyn met hunne troepen. De onderhandelingen van de Engelsche en Fransche Ambassadeurs betrekkelyk de Grieksche aangelegenheden duren steeds voort, maar het is waarschynelyk dat zy niet te Adrianopel zullen afgemaakt worden. Een firman is afgekondigd geworden, waarin de inwoners der Turksche hoofdstad worden aangemaand om in hunne woningen te blyven en verzekerd dat de vrede binnen korten tyd zal gesloten worden.

"Uit Adrianopel wordt gemeld dat Generaal Diebitsch verklaard heeft dat het vredes traktaat vóór den 13den Sept. *moet* geteekend zyn. De Russen blyven steeds op goeden voet met de inwoners van Romelie, die hen met opene armen ontvangen hebben. De uitoefening van den Griekschen godsdienst trekt tot zich de aandacht van het algemeen te Adrianopel en wordt zelfs door Mahomedanen bygewoond.—De municipaliteit van Adrianopel heeft aangeboden om mondbehoeften voor de troepen gratis aanteschaffen, doch Generaal Diebitsch heeft voor zoo ver haar aanbod aangenomen als de fourage betreft. De wegen van Adrianopel naar Bourgas leveren hetzelfde uitzigt als in vredes tyd, de landman vervolgt naar gewoonte zyne akkerbouw en langs de wegen vindt men Russische posthuizen. De voorhoede van Graaf Pahlen bevindt zich thans slechts twintig Fransche mylen van Konstantinopel. Niettegenstaande het gunstige vooruitzigt op vrede is de werkzaamheid der Russische krygsmagt aan den linker oever van den Donau niet verslapt. Zy schynt zich stellig voorgenomen te hebben om Rudschuk en Schoumla krachtdadig aantegrypen, aangezien deze twee fortressen als nog genoegzame troepen bevatten en de Russen niet vertrouwen kunnen hunne winterkwartieren te nemen voor dat zy gevallen zyn."

De Augsburgsche Gazette behelst de volgende aanmerkingen onder de dagteekening van de oevers van de Izar, 21sten September:—

"De spoedige overeenkomst tot den vrede tusschen Rusland en Turkye is een onderwerp van algemeen gesprek in al de diplomatische kringen van Weenen; en naar luid van al de brieven welke uit Konstantinopel ontvangen worden schynt zulks het geval te zullen zyn. De berigten verschilen naar gelang der ontworpene plannen van den Sultan en der heerschende gevoelens van den Divan. Sommige lieden denken dat Mahmoud bevreesd zynde voor het personeel gevaar dat hem bedreigt en mistrouwende de ontevredenheid van zyne onderdanen, heeft geweigerd alles aanbod van Europische bemiddeling en zich overgelaten aan de bescheidenheid der Russen, verwachtende zyne redding van de edelmoedigheid van den Keizer Nikolaas alleen. Anderen beweren dat men werkelyk tot een wapenstilstand gekomen is, om dat de Engelsche Ambassadeur het zoodanig gewild heeft en Generaal Diebitsch zich met Engeland in oorlog zoude gewikkeld hebben, op zyne eigene verantwoordelykheid, had hy op Konstantinopel blyven aanrukken; de generaal heeft daarom gekozen eenige zeer voordeelige aanbiedingen boven het bekroonen van zyne schitterende ondernemingen, door de verovering van Konstantinopel, eene overwinning welke in de uitkomst misschien niet zonder gevaar zoude geweest zyn."

Adrianopel, Sept. 9.—De byeenkomsten werden op den 3den Sept. geschorst, op de verklaring der Turksche gevolmagtigden dat zy nieuwe instructien moeten afwachten voor dat zy een der punten in onderhandeling zouden kunnen aannemen. De Russische generaal heeft hen tien dagen uitstel verleend, met toezegging echter dat de vrede op den 14den op het langst *moet* geteekend zyn. Men veronderstelt dat die zwarigheid bestaat in eene geldelyke schavergoeding, welke bepaald is op vyf en twintig millioenen zilveren roebels—omtrent twintig millioenen patienjes. *Anapa, Poti* en *Alkanzick* zullen door Turkye moeten afgestaan worden. Terwyl de bekrachtiging van het traktaat afgewacht wordt, vervolgt Graaf Diebitsch met zyne krygsverrigtingen. Het leger is gereed om optetrekken indien de Sultan op den bepaalden dag tot geen besluit kome. Zware magazynen worden voor de Russen te Adrianopel aangelegd.

Konstantinopel, Sept 5.—Niettegenstaande de nabyheid der Russen, wier voortgetrokkene posten te *Czurly*, omtrent 15 mylen van Konstantinopel zyn, blyft de hoofdstad de volkomenste rust genieten. De inwoners worden gestreeld met de aangename hoop dat de vrede in weinige dagen te Adrianopel zal gesloten worden. De afwisseling van kouriers tusschen het Russische hoofdkwartier en de hoofdstad blyft steeds voortduren. Kortom sedert de laatste gebeurtenissen laat de Porte veel wantrouwen blyken ten opzigte der andere mogendheden, terwyl zy de Russen met minder tegenzin beschouwt. De Turken zeggen: "Rusland behandelt ons met gestrengheid, doch ten minste met trouwe."

De Pruissische generaal Mufling is ongetwyfeld bekend met de vorderingen van Rusland, maar hy staat naar Genua te vertrekken. De vredes onderhandelingen zouden ten grondslag hebben den door den Graaf van Nesselrode aan den Groot Vizier, in het begin van den oorlog toegezondenen brief. Het bedrag der som door de Porte by wyze van schadevergoeding te betalen, zal te St. Petersburgh vereffend worden; en Turkye is geboden om verzekeringen te geven voor de getrouwe vervulling der voorwaarden van het vredes traktaat. Elk een die de uiterste bedruktheid der Ottomanische ministers gezien, en hunne hartgrondige uitdrukkingen van achting en eerbied voor den Keiser Nikolaas gehoord heeft, zal niet aarzelen te gelooven, dat dit traktaat aangenomen zal worden.

Wy zyn stellig berigt dat de vyandelykheden opgeschort zullen blyven tot de bekrachtiging van het vredes traktaat. Intusschen wordt het werken aan de fortifikatien van Ejoub, krachtdadig voortgezet onder de bestiering van een Engelsch Ingenieur.

Trieste, Sept. 16.—Het berigt wegens het bezetten van de Dardanellen door de Fransche en Engelsche troepen wordt niet

bevestigd. Brieven uit Corfu melden niets er van.

GRIEKENLAND.

De jongste berigten uit Griekenland melden dat Graaf Capo d'Istrias verre van in zyn te voren genomen besluit om zich uit de zaken van Griekenland te onttrekken, volstandig te blyven, integendeel alle middelen aan de hand neemt om zich in zyn gezag te bevestigen. Onlangs heeft hy munt laten slaan met zyn beeld er op.

EGYPTE.

De Pacha van Egypte staat op het punt om zich onafhankelyk van de Porte te verklaren.

FRANKRYK.

De minister van het departement voor de binnenlandsche zaken heeft den burgermeester en den gedeputeerden burgermeester van Vizille van hunne posten afgezet, de eerste om dat hy Generaal Lafayette geluk gewenscht had by deszelfs aankomst in die stad en de andere om dat hy, toen de generaal binnen kwam, zich te paard vertoond heeft.

De *Courier Français* meldt dat de Jesuiten gereed waren op de grenzen om binnen Frankryk terug te keeren, ten einde dadelyk na de vacantien hunne collegies te openen; maar op hunne vervoeging by den minister voor het publieke onderwys tot het bekomen van verlof om terug te keeren, werden zy berigt dat het oogenblik nog niet gekomen is om de ordonnantie van den 16den Juny intetrekken.

Admiraal de Rigny is op den 17den September met zyn vlag schip de *Conquerant* uit Toulon vertrokken. By het uitzeilen heeft hy vyf bomb vaartuigen ontmoet, welke bestemd zyn naar de blokkade van Algiers. De bestemming van den admiraal was niet openbaar bekend, men dacht algemeen Konstantinopel te zyn; zullende hy op zynen overtogt de kusten van Algiers, Tripoli, Malta en de Levant aandoen. De *Scipio* en andere vaartuigen werden zeilree gemaakt om de *Conquerant* te volgen.

De *Constellation*, welke den Heer Rives in Havre terug gevoerd heeft, is wederom op den 22sten Sept. naar de Middellandsche Zee vertrokken, hebbende aan boord Commodore Biddle, die het bevel van die station gaat overnemen.

PORTUGAL.

Een private brief van Madrid gedagteekend den 14den Sept. meldt het volgende:

" De aanhangers van de Apostolieke party spreken van een traktaat hetwelk is gesloten geworden tusschen de Europische mogendheden zoo wel met Spanje en Brazilie. Het blykt uit dit traktaat dat Portugal aan Don Miguel zal gegeven worden De Koning van Spanje staat af aan Donna Maria als eene vergoeding van Portugal, de Provintie van Rio de la Plate; deze Princes zal trouwen met eenen Prins uit het Huis van Oostenryk, die het ryk van Rio de la Plata als een absoluut souverein zal regeren.

De Keizer van Brazilie aan wien dit traktaat hoogst onaangenaam moet zyn, zal niets van zyn grondgebied afstaan, alleenlyk moet hy in deze verhandelingen zyne toestemming geven.

De Spaansche Koning handelt met byzondere edelmoedigheid, hy staat bezittingen af waarover hy geene beschikking heeft. Men zegt dat dit traktaat niet eerder ten uitvoer zal gebragt worden voor dat de zaken van het oosten zullen zyn afgeloopen. Dit plan wordt toegeschreven aan Lord Wellington.

De Vaart van de Rhyn.—Men meldt in vertrouwen dat er eene overeenkomst gesloten is tusschen de aangrenzende staten, waarby de vaart van deze belangryke rivier vry zal gesteld worden benevens met derzelver tolbelastingen aan hen allen.—De tolhuizen zullen afgeschaft worden, zoo mede de commissien van Mentz en elke der staten zal eene vrye haven in de rivier daarstellen, op eene of andere plaats binnen deszelfs jurisdictie.

BEKENDMAKING.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat, ingevolge dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie dd. 16den October ll. No. 634, de Jaarlyksche vacantie voor de Regtbank van Kleine Zaken zal beginnen met den eersten December en eindigen met half January, zoodanig dat de teregt zittingen van de gemelde regtbank jaarlyks met den derden Maandag van January zullen aanvang nemen.

De fungerende President van de Regtbank voormeld,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 13den November 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 20sten November 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 10den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 6den November 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Verkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publicke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale Gemagtigden van ANTONETTIE MADURO, zullen by Publieke Opveiling op Maandag den 23sten dezer ter Weeskamer op eene zeer voordeelige konditie doen verkoopen:

Een Huis gelegen in de Willemstad in de Eerste Wyk No. 68.

G. VOS, Jz.
B. A CANCRYN.

Den 13den November 1829.

BEKENDMAKING.

J. J. POOL verzoekt by deze zyne debiteuren hunne nog openstaande Rekeningen te willen komen vereffenen, naardien hy anders in de hooge noodzakelykheid zal gesteld worden dezelven door middel eener geregtelyke wyze te doen inverderen.

Insgelyks verwittigt hy zyne geëerde begunstigers dat hy voornemens is binnen korten tyd zyn Pakhuis optebreken, weshalve hy van heden af aan voor verminderde pryzen zal gaan verkoopen.

Den 14den November 1829.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—NOVEMBER.

16. golet Maria, Rotjes,	La Guayra
—— Fortuna, Armstrong,	Baltimore
—— Iliät, Jones,	Aruba
—— Felix, Montanez,	Puerto Cabello
17. schip Douglass, Bourne,	New York
18. golet Irena, Hanzen,	Coro
19. bark Perseverance, Hands,	Puerto Cabello
20. golet Joseph, Orrick Hall,	New York

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

17. golet Felix, Montanez,
18. boot Vliegende Visch, Dejongh,
golet Fortuna, Armstrong,
—— Esther la Reyna, Jacobs,
—— Josepha, Boom,
19. bark Twee Vrienden, Bareth,
20. golet Fishgig, Eltino,

In een onzer vorige nummers, sprekende der krooning van Generaal Bolivar en der benoeming van zynen opvolger in het Huis van Orleans, hebben wy gemeld, dat Generaal Paez, na de ervarene vaderlanders die met leedwezen die uitkomst te gemoet zagen, gelaakt te hebben, in de gelegenheid was, om zyn woord van eer, waarop hy in zyne verdediging verzekerde dat Bolivar dien hy geloofde grooter te zyn dan eenig der in de geschiedenis bekende helden van onzen tyd, *nimmer nimmer Koning of Souverein van Columbia noch van Amerika zal zyn*, te vervullen. Wy besloten met te zeggen dat het ons toescheen dat de afscheiding van Venezuela onvermydelyk was en dat zulks geschieden zoude zonder bloedvergieting, wyl de Venezuelanen ten dezen opzigte zich sints langen tyd eensgezind betoond hadden.

Wy hebben de voldoening te vernemen dat wy ons niet bedrogen hebben in onze denkwyze ten opzigte van Generaal Paez; want door naauwkeurige berigten weten wy, dat hy, in eene zamenkomst van de voornaamste inwoners, waarin het plan van de krooning voorgelezen werd, zich uitdrukkelyk verklaard had, dat zoo Venezuela dat plan wil laten afkondigen, hy zich daartegen niet zoude verzetten, doch dat hy zyne paspoort zoude nemen en de vryheid in hare wykplaats gaan opzoeken, wyl zy steeds zyne aangebedene godin geweest is; want voor haar heeft hy zich opgeofferd en zoude niet langer kunnen bestaan zonder eene volks regering, welke is vertegenwoordigend, verkiesbaar, verwisselend en verantwoordelyk. Deze vaderlandlievende gevoelens kregen ingang by het volk en het werd met moed bezield; en Puerto Cabello deed de rest voor de zaak der vryheid, verdoemende de verdrukking waaronder het volk zucht.

Er zyn brieven alhier van geloofwaardige personen van Puerto Cabello ontvangen loopende tot den 17den dezer. Zy behelzen onder anderen dat de Generaal Rafael Urdaneta, Secretaris van het departement van oorlog officieellyk aan het gouvernement van Caracas toegezonden had het plan der Columbiaansche Monarchie, onder het gezag van den Monarch Simon Bolivar en dat op den 29sten Oct. Generaal Paez eene vergadering van hoofd officieren en andere aanzienlyke personen, by een geroepen en het plan bekend gemaakt had. De vergadering was onstuimig, niemand wilde hooren van eene Monarchie, alleenlyk de Generaal Diego Ibarra die ten gunste van dezelve stemde. Generaal Paez stelde voor dat er door elke gemeente drie boeken in blanko zouden ingezonden worden, waarin elk een moet stemmen voor Monarchie, voor Centrale Republiek of voor Federale Republiek; toen merkte de gemelde generaal aan dat zulks overtollig was, om dat hy zich verzekerd hield, dat hy de eenigste is die voor de Monarchie zoude stemmen.

Ten gevolge van deze gewigtige nieuwigheid is het volk in gisting. Men schreeuwt vryelyk: *Weg met Bolivar, dood voor den Dwingeland.* De policie is afgeschaft, de drukpers is in vryheid gesteld; en al de genen die verbannen zyn wegens staatkundige gevoelen zyn terug geroepen.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Oct. 13.

The following is the speech which the English Ambassador delivered in the English language, upon his first audience of the Sultan:—

" Most noble and mighty Prince—Commissioned as I am to transact important affairs at the Sublime Porte, there is none more agreeable to me than that which has to-day summoned me to enjoy the honour of your imperial presence.

" I have received express orders from the King my master to assure your Sublimity that it is his constant wish to maintain and to extend the friendship which has subsisted for centuries between the two Crowns. I should be happy if my poor abilities should be the instruments of confirming the prosperity of the two Empires on the basis of internal tranquillity and the general peace of Europe.

" The difficulties which have been surmounted, and the wise Administration which together so remarkably characterise the present period of the reign of your Imperial Majesty, inspire me with confidence in the attainment of this twofold object.

" I am proud of the honor which I at this moment enjoy, of personally expressing to your sublimity, the cor-

dial wishes which my Sovereign cherishes for the long duration of your health and prosperity."

OCTOBER 14.

PARIS, Aug. 29. half past 4 o'clock, p. m.

OFFICIAL NEWS FROM CONSTANTINOPLE.

"Some fresh particulars brought by the despatches, dated the 7th inst. from Constantinople, by the French Government, have transpired. The Count Guilleminot, as I stated to you before, gives a very unfavorable account of the state of the Turkish troops and resources, and of the spirit that animates the Janissaries, and he looks to a speedy termination of hostilities by a Treaty of Peace. As to the Greek question, it is almost considered as settled. The Sultan consents to the recognition of the independence of Greece; but the point now in dispute is the manner in which that recognition is to be made known to the world. The ambassadors insist upon the recognition being made known by a public document (a Hatti Scheriff). The Sultan had not consented to this when the courier left on the 7th, but the Ambassadors seemed to be confident that he would finally yield this point. The progress made in the negotiations is considered here to be very important, and the next dispatches are waited for with anxiety. It is thought they will be decisive of the Greek question, and perhaps that of the Russian also."

From the *Gazette de France*, dated Sunday, Aug. 30.

The latest news from Constantinople seems to announce, on the part of the Sultan's favourable disposition to listen to what the ambassadors propose respecting Greece. Every body is aware of the influence that the settlement of these difficulties would have upon the affairs of the East. It appears certain that it is the party of the Janissaries which caused the surrender of Trebizond. The defection of the Janissaries is the real cause of the distress in which the Sultan now finds himself. The fortresses of the empire are every where delivered up by the Janissaries, and the progress of the Russian facilitated. It is certain that Mahmoud, who commenced his reform during the reign of Alexander, would not have deprived himself of troops which constituted the force of his empire, if he had not relied upon the pacific disposition of the Emperor of Russia. The death of Alexander left him between a military force destroyed, and a military force to be created.

Elsinore, Aug. 21.—Hitherto only a few small men of war have arrived in the sound of the Russian fleet, which has long been expected from Cronstadt, on its way to the Archipelago and the Dardanelles. It is now reported that the ships of that fleet have received counter orders, and will therefore proceed to their intended destination.—There are various reports in circulation respecting the reason for these new orders. Some persons think, that serious differences are to be apprehended between England and Russia, respecting the affairs of the East, which if not amicably adjusted, might lead to the detention of that fleet in the channel.

STILL LATER.

Though Constantinople is not in the actual possession of the Russians, large bodies of their troops have landed upon the Bosphorus within no great distance from the city, which acting in concert with the columns which passed the Balkan, have compelled the Sultan to seek peace on any terms. He has offered to accept the terms demanded respecting Greece; to permit the free passage of the Russian flag through the Dardanelles; and, in fact, whatever else might be demanded.

OCTOBER 26.

The Pacha of Egypt.—MEHEMET ALI is at present very actively engaged in fortifying Alexandria and the harbor of Aboukir. His son Ibrahim is with him. He is about to extend the arsenal and the marine—several hundred men are constantly employed in erecting batteries, and all the Turkish soldiers have been directed to enrol themselves in the regular troops or leave the country. It may be true, as has been suggested, that MEHEMET intends to take advantage of the Sultan's situation and declare himself independent. But we are unwilling to suspect him of such ingratitude. MAHMOUD has made Mehemet what he is—he has reposed an honorable confidence in him which has hitherto been unviolated. Mehemet's high talents and energies have crowned him with honor—we should be sorry to see him sully his name by turning ingrate and traitor.

OCTOBER 27.

LATEST FROM FRANCE.

Yesterday the packet ship Sully, Captain Macy, arrived from Havre, bringing us Havre and Paris papers to the 30th of September, both inclusive.

The intelligence by this ship, from the seat of war, is several days later than that received by the Mary Lord. It now appears that the negociations between the hostile powers opened at Adrianople on the 1st of September; but, in consequence of a wish on the part of the Turkish commissioners, to obtain further instructions on some point or points of discussion, they were suspended on the 3d with notice on the part of the Russian Commander-in-Chief, that he could not extend the suspension beyond the 14th In the mean time, probably for the purpose of preventing any improper advantage from being taken of the armistice, he had moved his forces forward towards Constantinople, and at the latest account, is stated to have been within fifteen or twenty leagues of that city. That the Grand Seignor must yield to circumstances cannot resist an assault, is rendered so probable as to amount very nearly to a certainty. It seems that in addition to the pressure from the Russians *without*, he is threatened with the insurgent spirit of the Janissaries *within*—an evil perhaps, more immediately dangerous to his personal safety than the approach of the Russian armies.

If the war terminates in this manner, the Turkish empire will have received a shock, from which, in our opinion, it can never recover. Its weakness will not only exist, but it will be rendered manifest to the rest of the world, that it must cease to be an object of dread to any other nation. In truth, it would seem, according to the common course of things, that it must in a short time become an object of very little interest among the nations of Europe, when they may be engaged in adjusting what they call the balance of power. It is now apparent that Russia can crush the Mahometan dominion in Europe, whenever she is disposed seriously to undertake such an enterprise. It is true, that other powers may combine to uphold Turkey; but it is about as probable that they will unite and make some different arrangement among themselves, and place their security on a basis more satisfactory, if not in the end more permanent, than to leave it dependent upon a government that is scarcely able to stand alone.

In the mean time, it will be an object of interest to see what effects the Russian war may have upon the remoter provinces of the Ottoman empire, Egypt, and the Barbary States, which have long acknowledged not much more that a nominal dependence, will ascertain, beyond all question, that if they should choose to declare their own independence, the Sublime Porte cannot prevent them from establishing it.

A Havre paper of the 30th received by the Sully, contains an article which is credited to the London Courier of September 28th, which makes the editor of the last mentioned papers state, that he has good authority for saying the British Ministry is about to be changed, that he is ignorant who will compose the new cabinet, but that neither the Duke of Wellington, nor Mr Peel, will belong to it. The Mary Lord brought a London paper of the 27th of September, in which there was no mention made of such change, or any expectation of it. The Courier, if it spoke seriously on the subject, would be as good authority as any paper in London. But we are suspicious that this article is either incorrectly quoted, or was intended to ridicule the reports that might have been circulated respecting the Ministry.

PORTUGAL.—We have several facts of interest, by this arrival, in relation to Portugal: first a very important one, which we learn negatively—viz that Don Miguel has not yet obtained the recognition of Russia or any other European power. Such a fact would have been mentioned in the Paris papers had it taken place., but we do not find it alluded to. In the next place, we have information of a revolution in one of the Portuguese colonies, which has established the influence of Don Pedro there over that of Miguel, whose cause will thus be materially injured. In Lisbon several hundreds of state prisoners have just been set at large, having had their trials, and nothing having appeared against them.—The recognition of the Usurper by the Court of Rome is not only rejected, but placed in a hopeless situation: as it appears that the Pope has declared that Miguel will never be acknowledged but with the express desire of Don Pedro.

OCTOBER 30.

From Cadiz.—A Russian ship, manned by 600 sailors, had been chartered by the Spanish government, to reinforce Commodore Laborde's squadron at Havana.

A Madrid date of Sept. 25th, contains a formal announcement by the King of Spain, that with the "consolatory hope of giving direct succession to his crown," and "convinced of the great advantages which would result to religion and the State from his connexion with the most Serene Princess *Doña Maria Cristina de Borbon* daughter of the very exalted and powerful king of the two Sicilies, and of his august spouse Queen Doña Maria Isabel," he had appointed his Counsellor of State, D. Pedro Gomez Labrador, to propose to those sovereigns his "royal intention," to which they readily assented. "The capitulations and marriage contracts being adjusted and concluded (he says) by our respective Plenipotentiaries, I have resolved to announce to the whole realm my contemplated marriage with so amiable and excellent a Princess, convinced that this selection will cause the most heartfelt complacency, and contribute powerfully to strengthen more and more, in the favor of my people, the bonds of friendship and good fellowship which happily exist between the two Monarchies."

JAMAICA, Oct. 21.

We received, by H. M. Schooner Kangaroo, the following letter from a friend at Santa Martha, which, we are persuaded, will be read with considerable interest:—

Santa Martha, Thursday, 15th Oct., 1829.

I dare say you may have heard from your correspondents at Carthagena that general Cordova rebelled—but least you should not, I shall give you a succinct account of the most authentic information received here, regarding his movements.—General Cordova started from Medalin, the capital of Antioquia, with 45 men, (and published the enclosed proclamation.) He proceeded down the River Rio Negro, about 20 leagues, when finding himself opposed by a force of 400 men, he retreated into the Province of Antioquia. By last accounts received here it appears that he is surrounded by a force of 200 men. General O'Leary, who was on the eve of his departure as Ambassador to the United States, no sooner was made acquainted with Cordova's rebellion, than he collected a strong force, and without any loss of time he left Bogota in pursuit of him.—When the report of the rebellion in Antioquia reached Carthagena, General Montilla left Carthagena with a force of between 700 and 800 men, and when the rumour first reached us, Cordova being in arms at the head of a numerous Army, the Captain of this port, Morales, left us to command the gun boats on the Magdalena. Prior to the arrival of the last mail we were very active in fortifying the Moro, and provisioning it for three months. The mail from Bogota, which only arrived here yesterday, has been due a week, which caused a considerable and general degree of anxiety and uneasiness to spread among us, least Cordova should intercept and possess himself of the mail. The arrival of the mail happily expelled this delusion. The cause of the delay, in the arrival of the mail, was in consequence of the Authorities at Bogota considering it not safe to send it by the usual route, least it should fall into the hands of Cordova, therefore they sent it by a more circuitous and longer route, escorted by 100 armed men. The former mail from Bogota brought no money for any person in th s place, the Governor not deeming it safe to forward the specie until a safer mode of conveyance than the former should be determined upon. There were between 20 and 30 thousand dollars expected by the last mail from Bogota, the whole, or at least the greatest proportion, was said to be for the native merchants.—None, however, was sent, but what belonged to foreigners—all their remittances they received safe. The native's money being detained for the use of the Government, owing to the great exigence of the State requiring it—they however sent their orders on the Treasury to be paid when its funds would admit it Cordova is a native of Antioquia, and his family is one of the most wealthy and influential in the province, and being himself no less, however, for his enterprising spirit and undoubted bravery, than he has distinguished himself by his ambitious views and great desire to become ruler of his native province. I have heard many rumours about his views in Carthagena, and that General St. Ander is not so far from Colombia as is generally thought, but these appear too fabelous and unfounded to view them in any serious point of view. We shall therefore pass them over as idle and harmless gossips.—A pardon has been offered to Cordova provided he instantly lay down his arms, and the general opinion here is, that finding himself abandoned by that Army, on whose support he so sanguinely and firmly relied, he will not only be glad but speedily force to surrender to such terms as may be proposed to him. Cordova is considered a man of a despotic and tyrannical disposition He was pardoned by Bolivar for running through a serjeant in his bed; and now he is found in arms against the very man to whom he is indebted for his present existence.

I cannot conclude without stating to you that it is the general opinion of the most enlightened and intelligent portion of the confidence of the people of Columbia, that Bolivar aims at supreme power, and that he is most anxious to become Emperor, if it can be affected without his appearing to have any participation in it. By the bye I had almost forget to mention that a rumour prevails among us that our worthy Bishop was taken prisoner by Cordova on his way to join Congress, but this I do not assert as being true. When Congress meets it is said they will determine whether Columbia will continue any longer a Republic or will become an Empire By the last accounts received at this place from Guayaquil, Bolivar was said to have been very unwell, but was getting better.